

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420202591
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4420202591.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v právnej veci oprávneného: H. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. Z., G. X. XX/XX, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s. r. o., so sídlom v Nových Zámkoch, Ernestova bašta 2, IČO: 36 857 751, proti povinnej: T. B. Y. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom Rakúska republika, X. J.- H., A. XX U.. X/X, o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia súdu o styku s maloletým B. W., nar. XX. XX. XXXX, v konaní zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 13. decembra 2021 č. k. 8Em/1/2020-305 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil (I.) a vyslovil, že Okresný súd Nové Zámky vo veci výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletým B. W., nar. XX. XX. XXXX nemá právomoc konať (II.). Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (III.). Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 161 ods. 1 a 2 CSP, § 52 CMP, čl. 8 a 17 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a uviedol, že oprávnený - otec maloletého dieťaťa sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrhom podaným dňa 15. 01. 2020 domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Svoj návrh odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 11P/130/2019 zo dňa 06. 12. 2019, právoplatným a vykonateľným dňa 06. 12. 2019 bolo nariadené neodkladné opatrenie, na základe ktorého je oprávnený - otec oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom B. W., nar. XX. XX. XXXX každý páry týždeň v roku v utorok, vo štvrtok v čase od 15:00 hod. do 18:30 hod., v nedeľu od 09:00 hod. do 18:30 hod., každý nepáry týždeň v roku v utorok od 15:00 do 18:30 hod., a v piatok v čase od 15:00 hod. do nasledujúcej soboty do 19:00 hod. Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a otec je povinný maloleté dieťa v určenom čase prevziať v mieste bydliska matky a po ukončení styku ho matke v určenom čase v mieste bydliska vrátiť. Povinná - matka si svoje povinnosti vyplývajúce jej z vyššie uvedeného rozhodnutia dobrovoľne neplní a súčasný stav je taký, že povinná - matka od 19. 05. 2020 odmieta maloletého odovzdávať otcovi. Z pripojeného uznesenia Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/130/2019 zo dňa 06. 12. 2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 06. 12. 2019 mal súd prvej inštancie preukázané, že súd nariadil neodkladné opatrenie tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom B. W., nar. XX. XX. XXXX každý páry týždeň v roku v utorok, vo štvrtok v čase od 15:00 hod. do 18:30 hod., v nedeľu od 09:00 hod. do 18:30 hod., každý nepáry týždeň v roku v utorok od 15:00 do 18:30 hod., a v piatok v čase od 15:00 hod. do nasledujúcej soboty do 19:00 hod. Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a otec je povinný maloleté dieťa v určenom čase prevziať v mieste bydliska matky a po ukončení styku ho matke v určenom čase v mieste bydliska

vrátiť. V priebehu konania bolo zistené, že rozhodnutím Krajského súdu v Nitre č. k. 6CoP/14/2021 - 419 zo dňa 28. 05. 2021 bolo nariadené nové neodkladné opatrenie v časti úpravy styku s maloletým dieťaťom tak, že otec je oprávnený sa s maloletým synom stretávať každý nepárny kalendárny týždeň od piatka od 16:00 hodiny do nedele do 15:00 hodiny. Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ho otcovi v mieste jej bydliska. Otec je povinný maloleté dieťa po ukončení styku v určenom čase odovzdať matke v mieste jeho bydliska, tým bolo zmenené uznesenie Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 06. 12. 2019 č. k. 11P/130/2019-307. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17. 06. 2021. V danom prípade mal súd prvej inštancie preukázané, že sa jedná o konanie o výkon rozhodnutia týkajúceho sa maloletého dieťaťa, pričom sa povinná - matka spolu s maloletým dieťaťom zdržiavajú na území Rakúskej republiky, kde aj bývajú, maloletý tam navštevuje aj materskú školu od septembra 2020 a obvyklý pobyt má na adrese A. XX U.. X/X, XXXX X. J.-H., Rakúsko. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, keďže maloleté dieťa B. W., nar. XX. XX. XXXX, má obvyklý pobyt na území Rakúskej republiky na adrese: A. XX U.. X/X, XXXX X. J.-H. a na tomto území žije spolu s povinnou - matkou, kde od septembra 2020 tam navštevuje materskú školu, dospel súd prvej inštancie k záveru, že nie je daná jeho právomoc v uvedenej veci v zmysle vyššie citovaného Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, preto pre nedostatok podmienky konania uvedené konanie zastavil a vyslovil, že vo veci výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletým dieťaťom B. W., nar. XX. XX. XXXX, nemá právomoc konať. Ohľadom výkonu rozhodnutia má právomoc a príslušnosť konať príslušný súd podľa obvyklého pobytu maloletého dieťaťa a oprávnený - otec má možnosť podať takýto návrh na uvedený súd v Rakúskej republike. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa citovaného ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie a uviedol, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil pokiaľ konanie zastavil a druhým výrokom napadnutého uznesenia vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie z tohto dôvodu zastavil. Mal za to, že na konanie je potrebné aplikovať článok 9 ods. 1 nariadenia Brusel IIa, podľa ktorého keď sa dieťa oprávnené presťahuje z jedného členského štátu do iného členského štátu a nadobudne tam nový obvyklý pobyt, súdy členského štátu pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa si zachovávajú, ako výnimku z článku 8, právomoc počas trojmesačného obdobia po presťahovaní vo veci zmeny rozsudku o práve styku, ktorý bol vydaný v tomto členskom štáte predtým, ako sa dieťa presťahovalo, ak nositeľ práva styku na základe rozsudku o práve styku má naďalej svoj obvyklý pobyt v členskom štáte pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa. V zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ pojem obvyklý pobyt dieťaťa v zmysle článku 8 ods. 1 nariadenia Brusel IIa treba vykladať tak, že mu zodpovedá miesto, ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia dieťaťa do sociálneho a rodinného prostredia. Na tento účel je potrebné vziať do úvahy najmä trvanie, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu na území členského štátu a presťahovanie rodiny do tohto štátu, štátnu príslušnosť dieťaťa, miesto a podmienky školskej dochádzky, jazykové znalosti, ako aj rodinné a sociálne väzby, ktoré dieťa udržiava v danom štáte. Je na vnútroštátnom súde, aby určil, kde má dieťa obvyklý pobyt, majúc na pamäti všetky osobitné skutkové okolnosti každého jednotlivého prípadu. Uviedol, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie predčasné, nakoľko sa súd dostatočným spôsobom nezaoberal otázkou obvyklého pobytu maloletého B.. Z doterajšieho obsahu súdneho spisu, ako aj súdneho spisu Okresného súdu Nové Zámky vedeného pod č. k. 11P/130/2019 vyplýva, že povinná sa nepresťahovala s maloletým do zahraničia oprávnené, práve naopak do dnešného dňa tento súhlas neudelil. Rovnako je nutné uviesť, že maloletý B. by mal mať trvalý pobyt ešte stále na území Slovenskej republiky, rovnako ako povinná, pričom pozornosť je v tejto súvislosti nutné upriamiť najmä na skutočnosť, že v odôvodnení napadnutého uznesenia sa súd prvej inštancie nevysporiadal s dôvodmi, na základe ktorých ustálil ako obvyklý pobyt maloletého B. na území Rakúska, a to najmä s prihliadnutím na opakované vyjadrenia povinnej, podľa ktorej sa styk s maloletým uskutočňoval a to najmä cez víkendy, kedy povinná cestovala s maloletým na územie Slovenskej republiky do miesta svojho trvalého bydliska navštevujúc svoju rodinu. Okrem toho je nutné uviesť, že povinná pracuje na území Slovenskej republiky naďalej. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení uvádza, že maloletý navštevuje materskú školu v Rakúsku, avšak nezohľadnil skutočnosť, že v uvedenom období prepukla vlna pandémie spojenej s ochorením COVID - 19, počas ktorej deti školy a ani materské školy nenavštevovali. Maloletý má pevnejšie väzby vytvorené na území Slovenskej republiky, kde spolu trávia čas, rovnako tu žije rodina zo strany povinnej, jeho rodina a tomu korešponduje aj trvalé bydlisko maloletého. Pri posudzovaní kategórie obvyklého pobytu dieťaťa je potrebné vziať na zreteľ obdobie, ktoré maloletý trávi v Rakúsku, avšak bez toho, aby si v Rakúsku vytvoril sociálne

väzby, nakoľko s prihliadnutím na dlhodobejšiu spoločenskú situáciu a prijaté opatrenia na zamedzenie šírenia ochorenia COVID - 19, je vysoko pravdepodobné, že si maloletý sociálne väzby v zahraničí vytvoril nestihol a tieto zostali zachované na území Slovenskej republiky, obdobne pokiaľ ide o výučbu cudzieho jazyka, o ktorom sa povinná zmieňovala, o ktorom povinná predpokladala, že sa ho maloletý naučí práve v materskej škole, v ktorej mal maloletý tráviť dva roky do začiatku plnenia povinnej školskej dochádzky. V súčasnosti sa s maloletým navštevujeme a udržiavame aj telefonický kontakt, no nemá zabezpečený kontakt v rozsahu vykonateľného súdneho rozhodnutia, napríklad na Vianoce, ktoré mal maloletý stráviť u neho, mu povinná oznámila, že mu maloletého neodovzdá, opakovane dochádzalo k situáciám, kedy mu povinná zrušila stretnutia z rôznych dôvodov len veľmi krátko pred dohodnutým začiatkom stretnutia. O maloletého sa dokáže postarať, nakoľko až do jeho odvlčenia povinnej do zahraničia fungovali prakticky v striedavej osobnej starostlivosti. Povinná mala od začiatku tendenciu pretrhnúť ich citové väzby, a to aj vytrhnutím maloletého z jeho doterajšieho prirodzeného a stabilného prostredia a v súčasnosti je uvedené možné identifikovať aj v jej prístupe k súdnym konaniam, nakoľko odignorovala pojednávanie, ktoré sa malo uskutočniť dňa 02. 11. 2021 a rovnako aj pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod č. k. 11P/130/2019 dňa 14. 01. 2022 o 13.00 hod, na ktoré sa povinná nedostavila a bola jej z tohto dôvodu uložená aj pokuta, pretože svoju neprítomnosť neospravedlnila, pojednávanie nežiadala odročiť a predvolanie na pojednávanie riadne prevzala. Povinná sa napríklad nachádzala v nemocnici a dozvedel sa, že maloletého strážila cudzia osoba, hoci on bol ochotný a pripravený postarať sa o svojho syna. Povinná namiesto neho, otca dieťaťa, uprednostnila cudziu osobu. Maloletý mal v jeho domácnosti svoje veci, hračky, z ktorých dôvodov nie je možné ustáliť, že obvyklým pobytom maloletého B. je Rakúsko. Skutočnosť, že povinná zapísala maloletého B. do materskej školy neznamená, že maloletý ju aj fakticky navštevoval, z ktorého dôvodu bolo v konaní nevyhnutné zaoberať sa aj touto skutočnosťou a ustáliť, kedy a či došlo k presťahovaniu maloletého do zahraničia, ktoré by malo charakter trvalosti a začlenenia maloletého do sociálneho a rodinného prostredia v Rakúsku. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam sa nemožno stotožniť s obsahom napadnutého uznesenia, pokiaľ sa maloletý striedavo zdržiaval na území Slovenskej republiky a aj na území Rakúska, z ktorého dôvodu mal za to, že vzhľadom na osobitosti konkrétneho prípadu je založená právomoc slovenského súdu a nemožno ju vylúčiť na základe dôvodov uvedených v napadnutom uznesení. Z uvedeného dôvodu žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil, alternatívne, aby napadnuté uznesenie zmenil tak, že právomoc vo veci konať má Okresný súd Nové Zámky.

3. K podanému odvolaniu oprávneného sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že na Okresnom súde Nové Zámky aktuálne prebieha na návrh oprávneného, resp. otca maloletého konanie vo veci úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu, sp. z. 11P/130/2019, ktoré nebolo doposiaľ ukončené. V rámci posledného súdneho konania dňa 14. 1. 2022 sa povinná, resp. matka maloletého na termín predvolania nedostavila, svoju účasť neospravedlnila. Otec maloletého uviedol, že matka s maloletým sa aktuálne zdržiava v Rakúsku. Styk otca s maloletým prebieha v zmysle Uznesenia Krajského súdu v Nitre, každý druhý týždeň od piatku do nedele tak, že otec si v piatok chodíva pre syna do Rakúska a v nedeľu si pre maloletého prichádza na Slovensko matka. K odvolaniu otca uviedol, že je jednoznačne preukázané, že matka sa s dieťaťom dlhodobo zdržiava v Rakúsku a otec na styk chodí pre dieťa do Rakúska. Z uvedeného dôvodu orgán SPODaSK nemôže plnohodnotne plniť funkciu kolízneho opatrovníka ani vykonávať opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

4. K podanému odvolaniu oprávneného sa vyjadrila povinná, ktorá uviedla, že s maloletým sa presťahovali na územie Rakúskej republiky v júli 2020, kedy im boli udelené potvrdenia o pobyte, následne maloletého prihlásila do materskej školy v mieste ich trvalého bydliska X. J.-H.. Maloletý začal navštevovať materskú školu od septembra 2020 (dochádzku ukončí v auguste 2022 a nastúpi na základnú školu v septembri 2022 - zápis prebieha). Tvrdila, že nemá trvalý pobyt na území SR, na území SR chodí z dôvodu vykonávania profesie ako pendler v čase určenom jej zamestnávateľom a v čase, ktorý určil súd, a to každý nepárny týždeň vyzdvihuje maloletého v mieste trvalého bydliska oprávneného. Od kedy vydal Krajský súd v Nitre uznesenie zo dňa 28. 05. 2021 č. k. 6CoP/14/2021 oprávnený začal po maloletého chodiť v zmysle rozhodnutia súdu, každý nepárny kalendárny týždeň od piatka od 16:00 h do nedele do 15:00 h a ona si ho vyzdvihla v mieste jeho trvalého pobytu, kde reálne žijú jeho rodičia, on býva a s maloletým sa zdržiava vždy na chate v obci W., ktorú vlastní oprávnený. Maloletý má trvalý pobyt aj na území SR, ale len z dôvodu, že im oprávnený neudelil súhlas, a preto je maloletý prihlásený aj na adrese jej otca; B. Z., L. G. XX, kde sa reálne nezdržiava a zároveň má maloletý potvrdenie o trvalom pobyte v Rakúskej republike, potvrdenie o pobyte na adrese A. XX U.. X/

X, XXXX X. J. - H., zdravotné a sociálne poistenie z Rakúskej republiky. Trvalý pobyt na území SR, nie je reálnym pobytom maloletého, ale len „papierovým“ - z dôvodu nesúhlasu oprávneného, preto bol v rámci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaný návrh na udelenie dočasného súhlasu s vysťahovaním dňa 29. 07. 2020. Pri posudzovaní obvyklého pobytu dieťaťa je potrebné vziať na zreteľ obdobie, ktoré trávi v Rakúskej republike, t. j. obdobie od kedy sa presťahovali v júli 2020. Maloletý tu strávil leto 2020, materskú školu začal navštevovať od septembra 2020, od septembra 2022 nastúpi na základnú školu v X. J. - H.. V období od septembra 2020 do septembra 2022 maloletý trávil čas na území Rakúskej republiky, čo potvrdzujú faktúry za materskú školu, ktorých časť predložila ako dôkaz, ktorý vyvracia tvrdenie oprávneného, že obvyklým pobytom dieťaťa nie je Rakúska republika, a že nenavštevoval materskú školu. Z predložených faktúr je zrejme aj koľko dní bol maloletý daný mesiac v materskej škole, keďže v časti faktúry: Essensbeitrag - príspevok na stravu, je obdobie ktoré sa to týka, počet dní v danom období, ktoré strávil maloletý v materskej škole a násobok sumy 4,- eur na porciu (obedy). Maloletý sa za obdobie od kedy sa presťahovali naučil základy nemeckého jazyka a bol odporučený učiteľmi z materskej školy, aby od septembra 2022 začal navštevovať základnú školu. Styk maloletého v období od júla 2020 do júna 2021 zabezpečovala výlučne iba ona a jej rodina, oprávnený odmietal akékoľvek ponuky k dohode a stretnutiu sa s maloletým, okrem tých prípadov, ak mu ho priniesli a následne po dvoch dňoch si ho vyzdvihli. Ak by ona s jej rodinou nenosili maloletého k oprávnenému v uvedenom období, styk by zabezpečený nebol. Oprávnený si začal chodiť po maloletého, až keď sa oboznámili s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 6CoP/14/2021-419 zo dňa 28. 05. 2021. V období od júla 2021 do januára 2022 si oprávnený, okrem Vianoc, nepýtal maloletého v iné dni ako boli súdom určené, či už v čase letných, jesenných, zimných či veľkonočných prázdnin. Vyjadrenie oprávneného, že maloletý u neho nestrávil Vianoce je nepravdivé. Tvrdenie oprávneného, že až do odvlčenia maloletého do zahraničia fungovali prakticky v striedavej starostlivosti odporuje v podstate celému konaniu. Zo spisu č. k. 11P/130/2019, z ktorého vyplýva, že od 06. 12. 2019, kedy bolo prvé a zatiaľ jediné pojednávanie, ktorého sa zúčastnila, sa dohodli na dočasnej úprave styku. Okresný súd Nové Zámky dohodu písomne vypracoval a vyznačil právoplatnosť až dňom 12. 11. 2020, kde neodkladným opatrením upravil styk otca s maloletým tak, že je oprávnený sa s ním stykať každý párný týždeň v roku v utorok, vo štvrtok v čase od 15:00 h do 18:30 h, v nedeľu od 9:00 h do 18:30h a každý nepárny týždeň v roku v utorok od 15:00 h do 18:30 h a v piatok v čase od 15:00 h do nasledujúcej soboty do 19:00 h. Ďalej mal oprávnený právo na styk s maloletým počas vianočných sviatkov, a to 24. 12. 2019 od 16:00 h do 19:00 h, 26. 12. 2019 od 15:00 h do 19:00 h, od 27. 12. 2019 od 15:00 h do 28. 12. 2019 do 19:00 h, od 06. 01. 2020 od 9: 00 h do 07. 01. 2020 do 18:30 h. Uvedené začali aplikovať hneď po pojednávaní dňa 06. 12. 2019, aj napriek tomu, že uvedená dohoda nebola súdom vypracovaná a právoplatná. Od začiatku boli problémy, konfliktné situácie, následne začali navštevovať Centrum pre rodiny a deti. Ohľadom jej zdravotného stavu, ktorý nie je predmetom konania uviedla, že mala vážne zdravotné problémy v období od konca apríla do konca mája, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu, o čom bol oprávnený upovedomený, a teda mu maloletého nevie priniesť a napriek tomu, oprávnený nebol ochotný prísť pre maloletého. Po maloletého začal chodiť od konca júna 2021. Od vypuknutia pandémie COVID - 19, je nutné uviesť, že v rámci dodržiavania opatrení obmedzili pohyb, na územie SR chodia len v pádnych prípadoch a len na nevyhnutný čas. V Rakúskej republike neboli zatvorené materské školy, fungovali v obmedzenom režime, ale syn nevypadol z kolektívu na dlhšiu. Tvrdila, že vykonáva funkciu vládneho audítora, za ktorou dochádza do Bratislavy. Nakoľko jej zamestnávateľ tiež obmedzil pohyb, dlhodobo funguje čiastočne na práci z domu. Rodina, ktorá ostala na území SR sú predovšetkým starí rodičia, tých často nenavštevujú, lebo sú riziková skupina. Uviedla, že o pojednávaní, ktoré sa malo konať dňa 02. 11. 2021 nebola riadne oboznámená, len telefonicky od oprávneného, ako dôkaz prikladá SMS komunikáciu. O uloženej pokute sa dozvedela z priloženej dvojstrany zápisnice o pojednávaní. Mala za to, že súd prvej inštancie posúdil vec správne.

5. Oprávnený sa k vyjadreniu kolízneho opatrovníka a matky k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou - oprávneným, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 CSP) v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania pred súdom prvej inštancie (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil

skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že predmetné konanie o výkone rozhodnutia začalo na základe návrhu oprávneného podaného dňa 15. júna. 2020, ktorým žiadal nariadenie výkonu neodkladného opatrenia - uznesenie Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/130/2019 zo dňa 6. decembra 2019, ktorým bol upravený styk otca s maloletým dieťaťom B. W., nar. XX. XX. XXXX tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom každý parný týždeň v roku v utorok, vo štvrtok v čase od 15:00 hod. do 18:30 hod., v nedeľu od 09:00 hod. do 18:30 hod., každý nepárny týždeň v roku v utorok od 15:00 hod. do 18:30 hod. a v piatok v čase od 15:00 hod do nasledujúcej soboty do 19:00 hod. Súd prvej inštancie na základe návrhu oprávneného rozhodol tak, že nariadil výkon rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 11P/130/2019 zo dňa 6. decembra 2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 6. decembra 2019. Proti uvedenému rozhodnutiu podala povinná odvolanie, v dôsledku ktorého bolo predmetné uznesenie súdu prvej inštancie uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 17. decembra 2020 č. k. 9CoE/65/2020-140 zrušené a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 186 ods. 1 a 2 CSP skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy zverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a právne záväzné akty Európskej únie, ktoré boli zverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie, sa nedokazujú. Súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

11. Podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (ďalej len „Brusel IIa“) súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania. Odsek 1 sa uplatňuje s výhradou ustanovení článkov 9, 10 a 12.

12. Podľa čl. 9 ods. 1 Brusel IIa keď sa dieťa oprávnene presťahuje z jedného členského štátu do iného členského štátu a nadobudne tam nový obvyklý pobyt, súdy členského štátu pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa si zachovávajú, ako výnimku z článku 8, právomoc počas trojmesačného obdobia po presťahovaní vo veci zmeny rozsudku o práve styku, ktorý bol vydaný v tomto členskom štáte predtým, ako sa dieťa presťahovalo, ak nositeľ práva styku na základe rozsudku o práve styku má naďalej svoje obvyklý pobyt v členskom štáte pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa.

13. Podľa čl. 10 Brusel IIa, v prípade neoprávneného premiestnenia alebo zadržiavania dieťaťa si súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred svojim neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, zachovávajú právomoc, až kým dieťa nenadobudne obvyklý pobyt v inom členskom štáte a:

a) každá osoba, orgán alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnícke právo sa zmieril s premiestnením alebo zadržaním, alebo

b) dieťa sa zdržiavalo v tomto inom členskom štáte najmenej jeden rok po tom, ako sa osoba, orgán alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnícke právo, dozvedel, alebo mohol dozvedieť, o mieste pobytu dieťaťa, dieťa sa usadilo v novom prostredí a je splnená najmenej jedna z týchto podmienok: i) do jedného roka odvtedy, ako sa nositeľ opatrovníckeho práva dozvedel alebo mohol dozvedieť o mieste pobytu dieťaťa, sa nepodala žiadosť o návrat dieťaťa na príslušné orgány členského štátu, do ktorého bolo dieťa premiestnené alebo v ktorom je zadržiavané; ii) nositeľ opatrovníckeho práva vzal späť svoju žiadosť o návrat a v lehote stanovenej v bode i) sa nepodala nová žiadosť; iii) konanie na súde členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, sa skončilo podľa článku 11 ods. 7; iv) súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa

obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, vydali rozsudok o opatrovníckom práve, z ktorého nevyplýva povinnosť návratu dieťaťa.

14. Právomoc súdu je procesná podmienka konania, na ktorú musí súd prihliadnuť v každom štádiu konania, a ktorej absencia je neodstrániteľným nedostatkom procesnej podmienky, ktorý v intencii § 9 CSP vedie k zastaveniu konania. Recipročne k tomu, však v prípade zastavenia konania bez splnenia zákonných podmienok dochádza k odňatiu možnosti účastníka konania konať pred súdom „denegatio iustitiae“.

15. Odvolací súd konštatuje, že pri určovaní právomoci súdu konať a rozhodovať v rozsahu úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvede je rozhodujúcim určenie obvyklého pobytu maloletého dieťaťa v zmysle čl. 8 ods. 1 a 2 Brusel IIa, v prípade, že nie sú aplikovateľné pravidlá podľa článkov 9, 10 a 12. Z tohto dôvodu je potrebné preskúmať, či vec nemožno najskôr podradiť pod niektorú z výnimiek uvedenej v článkoch 9, 10 a 12 Brusel IIa. Uplatnenie ustanovení článkov 9 a 10 a 12 ods. 3 a 4 Brusel IIa podmieňuje určiť obvyklý pobyt maloletých detí v čase začatia konania, tzn. ku konkrétnemu dňu a tiež určiť ich obvyklý pobyt v čase, kedy súd o svojej právomoci rozhoduje (resp. bude opäť rozhodovať v odvolacom konaní). Súd si teda môže založiť svoju právomoc podľa čl. 8 Brusel IIa až v prípade, ak si právomoc nezaloží na základe ustanovení čl. 9, 10 a 12 Brusel IIa.

16. Zo znenia nariadenia Brusel IIa v súvislosti s preskúmanou vecou, aj s prihliadnutím na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 192/2013-32 je zrejmé, že za podstatné kritérium pre určenie právomoci súdov členských štátov vo veciach rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu (vrátane konania vo veciach starostlivosti o maloleté dieťa - výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých) v intencii Brusel IIa sa považuje jednak obvyklý pobyt dieťaťa, a jednak posúdenie, či došlo k oprávnenému presťahovaniu maloletého z jedného členského štátu do iného členského štátu, alebo jeho neoprávnenému premiestneniu alebo zadržaniu. Až po zodpovedaní otázky oprávneného, resp. neoprávneného premiestnenia alebo zadržania, je možné určiť miesto obvyklého pobytu maloletého dieťaťa.

17. Podľa rozhodnutia súdneho dvora (C-85/18 PPU zo dňa 10. apríla 2018) vyplýva, že otázka právomoci súdu rozhodujúcej o rodičovských právach a povinnostiach (čl. 1 ods. 1 písm. b Brusel IIa) k dieťaťu, ktoré bolo neoprávnené premiestnené, nemôže byť určená s ohľadom na pravidlo všeobecnej právomoci podľa čl. 8 ods. 1 Brusel IIa. V súlade s článkom 8 ods. 2 Brusel IIa sa tak pravidlo všeobecnej právomoci uvedené v odseku 1 tohto článku uplatní najmä s výhradou ustanovení článku 10 tohto nariadenia, ktorý stanovuje osobitné pravidlo v prípade neoprávneného premiestnenia alebo zadržania dieťaťa.

18. V prípadoch neoprávneného premiestnenia detí článok 10 Brusel IIa vo všeobecnosti priznáva právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností súdom členského štátu, v ktorom malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred svojím premiestnením. Táto právomoc je v zásade zachovaná a je postúpená, len ak dieťa nadobudlo obvyklý pobyt v inom členskom štáte a ak je okrem toho zároveň splnená aj jedna z alternatívnych podmienok uvedených v tomto článku 10 (rozsudok z 1. júla 2010, Povse, C-211/10 PPU).

19. Pojem „obvyklý pobyt“ nevymedzujú zákony Slovenskej republiky, ani medzinárodné zmluvy. Nemožno ho stotožňovať s pojmom trvalý pobyt (aj keď je spravidla s trvalým pobytom totožný), ani s pojmom bydlisko. K výkladu pojmu „obvyklý pobyt“ vo vzťahu k maloletému dieťaťu v intencii nariadenia Brusel IIa je právne relevantná interpretácia Súdnym dvorom Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“), ktorý predmetný pojem explikoval vo svojich rozhodnutiach; sp. zn. C-523/07 zo dňa 2. apríla 2009 a sp. zn. C-497/10 PPU zo dňa 22. decembra 2010.

20. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 25. apríla 2018 sp. zn. 5Cdo/137/2017 uviedol, že „obvyklý pobyt“ v intencii Brusel IIa je pojmom faktickým a nie právnym, t. j. nezávislým na splnení akýchkoľvek legálnych kritérií na rozdiel napr. od trvalého pobytu, ktorý má charakter evidenčný a jeho vznik je viazaný na určité členským štátom stanovené právne podmienky. Zdôraznil, že Súdny dvor EÚ v rámci svojej rozhodovacej činnosti podáva vysvetlenie k spôsobu, akým majú súdy pristupovať k určovaniu miesta obvyklého pobytu, resp. bližšie definujú faktory rozhodné pri prijímaní konečného verdiktu súdu.

21. Keďže články nariadenia, ktoré uvádzajú pojem obvyklý pobyt, neobsahujú výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť zmysel a rozsah tohto pojmu, toto určenie sa musí vykonať s ohľadom na kontext ustanovení a cieľ nariadenia, a to najmä cieľ vyplývajúci z jeho odôvodnenia č. 12, podľa ktorého ním stanovené kritériá právomoci sú konštruované tak, aby zodpovedali najlepšiemu záujmu dieťaťa, a najmä kritériu blízkosti. Na to, aby bol tento najlepší záujem dieťaťa čo najviac dodržaný, Súdny dvor už rozhodol, že pojem obvyklý pobyt v zmysle článku 8 ods. 1 nariadenia zodpovedá miestu, ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia dieťaťa do sociálneho a rodinného prostredia, resp. miesto v ktorom má dotknutá osoba centrum (ťažisko) svojho života. Toto miesto musí stanoviť vnútroštátny súd s prihliadnutím na všetky osobitné skutkové okolnosti každého jednotlivého prípadu.

22. Vo všeobecnosti je možné pri určení obvyklého pobytu maloletého dieťaťa vychádzať z rozhodujúcich kritérií, ktorými okrem fyzickej prítomnosti v členskom štáte sú najmä; zistenie či táto prítomnosť v členskom štáte nemá len dočasný alebo príležitostný charakter a vykazuje znaky trvalosti. Ďalej je to kritérium trvania, pravidelnosti, podmienky a dôvody pobytu na území členského štátu a presťahovanie rodiny do tohto štátu, štátnu príslušnosť, pracovné aktivity, jazykové znalosti a rodinné a sociálne väzby osoby v danom štáte. Na druhej strane je však potrebné zdôrazniť, že Súdny dvor EÚ nepovažuje kritérium štátneho občianstva, či dĺžky pobytu na území členského štátu za výsostne určujúce faktory, ktoré by mali pri určovaní skutočného miesta pobytu osoby rozhodujúci význam. Na zmenu obvyklého pobytu do hostiteľského členského štátu sa totiž ráta najmä vôľa dotknutej osoby vytvoriť v ňom stále a obvyklé centrum svojich záujmov s úmyslom dať mu stabilnú povahu. Trvanie pobytu tak môže slúžiť iba ako indícia v rámci posúdenia stability pobytu, pričom toto posúdenie sa musí uskutočniť vo svetle všetkých osobitných skutkových okolností každého jednotlivého prípadu.

23. Pri určovaní miesta obvyklého pobytu maloletého dieťaťa je potrebné zohľadňovať všetky osobitné skutkové okolnosti prípadu. Osobitnou okolnosťou je v tomto smere samotný vek dieťaťa, ktorý determinuje ako rozsah určujúcich kritérií, tak aj relevanciu konkrétneho kritéria. Vo všeobecnosti je „ťažiskovým“ prostredím dieťaťa v nízkom veku v prvom rade rodinné prostredie určené príslušnou osobou alebo osobami, s ktorými dieťa žije, ktoré ho skutočne opatrujú a starajú sa oň.

24. Podľa článku 8 Brusel IIa, súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania s výhradou ustanovení článkov 9, 10 a 12. Článok 9 Brusel IIa upravuje zachovanie právomoci pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa, keď sa dieťa oprávnené presťahuje z jedného členského štátu do iného členského štátu a nadobudne tam nový obvyklý pobyt a článok 10 nariadenia upravuje zachovanie právomoci súdov členského štátu, v ktorom malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred svojím neoprávneným premiestnením alebo zadržaním v prípadoch únosu dieťaťa, jeho neoprávneného premiestnenia alebo zadržania, až kým dieťa nenadobudne obvyklý pobyt v inom členskom štáte a je súčasne splnená jedna z podmienok uvedených v písmene a) alebo b) článku 10 nariadenia.

25. Súdny dvor vo svojom rozhodnutí (C-85/18 PPU 10. apríla 2018) konštatoval, že čl. 10 Brusel IIa a článok 3 nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti sa majú vykladať v tom zmysle, že vo veci, akou je vec v spore vo veci samej, v ktorej dieťa, ktoré malo obvyklý pobyt v členskom štáte, bolo neoprávnené premiestnené jedným z jeho rodičov do iného členského štátu, súdy tohto iného členského štátu nemajú právomoc rozhodovať o žiadosti týkajúcej sa opatrovníckeho práva alebo o žiadosti na určenie výživného vo vzťahu k tomuto dieťaťu, pokiaľ neexistuje akýkoľvek náznak, že by sa druhý rodič zmieril s premiestnením alebo nepodal žiadosť o návrat tohto dieťaťa.

26. Z nesporných tvrdení účastníkov konania deklarovaných v odvolaní a vo vyjadrení k odvolaniu vyplýva, že oprávnený ako otec maloletého dieťaťa nedal povinnej ako matke maloletého dieťaťa súhlas s odsťahovaním sa s maloletým na územie Rakúskej republiky.

27. Z vyššie uvedeného dôvodu je potrebné odvoláciu námietku oprávneného, ktorý namietal, že súd prvej inštancie mal správne po právnej stránke vychádzať z čl. 9 ods. 1 Brusel IIa hodnotiť ako nedôvodnú. Samotný článok 9 ods. 1 Brusel IIa prezumuje pre jeho aplikáciu „oprávnené“ premiestnenie maloletého dieťaťa z jedného členského štátu do iného členského štátu. Preto ak sám oprávnený namietal, že nedošlo k oprávnenému premiestneniu maloletého do Rakúskej republiky, resp. bez jeho

súhlasu, čo sa v dôsledku vyjadrenia povinnej k odvolaniu vykazuje ako nesporná skutočnosť, je aplikácia ustanovenia čl. 9 ods. 1 Brusel IIa ako kritéria na určenie právomoci súdu v prejednávanej veci vylúčená.

28. Zo skutkového stavu, tak ako ho zistil súd prvej inštancie, vyplýva, že povinná s maloletým dieťaťom sa dlhodobo zdržiavajú na území Rakúskej republiky, kde aj bývajú na adrese; A. U.. X/X, X. J.- H., a kde maloletý navštevuje aj materskú školu od septembra 2020.

29. Z pozitívneho výsledku lustrácie z registra obyvateľov SR vyplýva, že povinná mala od 10. 10. 2014 do 20. 07. 2020 prihlásený trvalý pobyt na adrese; B. Z., T. G. T. XXXX/X. Od 20. 07. 2020 má evidované miesto pobytu na adrese; X. J.- H., A. XX U.. X/X, Rakúska republika.

30. Z pozitívnej lustrácie z registra agendy občianskych preukazov vyplýva, že povinná má evidovaný trvalý pobyt na adrese; X. J.- H., A. XX U.. X/X, AUT.

31. Z pozitívneho výsledku lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že matka je od 01. 01. 2016 zamestnaná u zamestnávateľa; E. P., Z., T. G. T. XX, IČO: 50086821.

32. Z pozitívneho výsledku lustrácie z registra obyvateľov SR vyplýva, že maloleté dieťa; B. W., nar. XX. XX. XXXX, má evidovaný od 09. 09. 2020 trvalý pobyt na adrese: B. Z., L. G. XXXXX/XX.

33. Povinná vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že od septembra 2020 žijú spoločne s maloletým dieťaťom na súčasnej adrese; J.- H., A. XX U.. X/X, Rakúska republika. Trvalý pobyt maloletého na území SR nie je reálnym pobytom maloletého, ale len „papierovým“ z dôvodu nesúhlasu otca s vysťahovaním dňa 29. júla 2020. Ďalej uviedla, že maloletý ovláda základy nemeckého jazyka na takej úrovni, že jej bolo odporúčané zaradenie maloletého do výchovného procesu na základnej škole v mieste bydliska X. J. -H.. Právnemu zástupcovi oprávneného bolo vyjadrenie matky doručené, ktorý sa však k uvádzaným tvrdeniam matky, resp. povinnej nevyjadril.

34. Sám oprávnený v podanom odvolaní poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 6. decembra 2019 č. k. 11P/130/2019, z ktorého je zrejmé, že povinná sa s maloletým presťahovala do zahraničia neoprávnene, t. j. bez jeho súhlasu.

35. Odvolací súd konštatuje, že z uznesenia Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 6. decembra 2019 č. k. 11P/130/2019-310 vyplýva, že (bod 12. odôvodnenia) „zo spisu a pripojených správ mal súd preukázané, že matka sa odsťahovala s maloletým dieťaťom do Rakúska. Súd konštatuje, že matka bez súhlasu otca, prípadne rozhodnutia súdu, teda svojvoľne odišla s maloletým dieťaťom do zahraničia ...“

36. Odvolací súd konštatuje, že z uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 17. 12. 2020 č. k. 9CoE 65/2020-140 vyplýva, že otec minimálne od 23. 02. 2021, kedy uvedené uznesenie bolo doručené jeho právnemu zástupcovi, mal vedomosť o presnej adrese pobytu matky s maloletým dieťaťom v Rakúskej republike.

37. Odvolací súd vo svetle vyššie uvedeného dospel k záveru, že obvyklý pobyt maloletého dieťaťa; B. W., nar. XX. XX. XXXX, je na adrese A. XX U.. X/X, X. J.- H., Rakúska republika, a to z nižšie uvedených dôvodov.

38. Vo svetle vyššie uvedeného, v aspekte čl. 10 ods. 1 Brusel IIa mal odvolací súd v prvom rade preukázané, že pôvodný obvyklý pobyt maloletého dieťaťa bol na území SR. V druhom rade mal preukázané, že povinná s maloletým dieťaťom minimálne od júla 2020 žije nepretržite, na adrese; A. XX U.. X/X, X. J.- H., Rakúska republika, t. j. na strane povinnej a maloletého, okrem aspektu faktického života, je tu aj vôľová stránka, resp. úmysel trvalého usadenia na deklarovanom mieste. Odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že sa realizoval styk maloletého dieťaťa s otcom v rámci dočasnej úpravy rodičovských práv a povinností, ešte nemožno hodnotiť na ťarchu záveru o nepretržitom, resp. pravidelnom živí matky s dieťaťom na uvedenej adrese ich súčasného pobytu, nakoľko tu absentuje vôľová stránka maloletého, resp. osoby, ktorá dočasne vykonáva osobnú starostlivosť o maloletého na etablovaní, resp. vytvorení si trvalých väzieb na adrese (mieste) realizovania styku otca s maloletým dieťaťom. V treťom rade mal odvolací súd za preukázané, že na strane maloletého dieťaťa, ktorý žije s matkou, sú naplnené všetky

relevantné kritéria odvodzujúc záver o etablovaní obvyklého pobytu maloletého dieťaťa na adrese A. XX U.. X/X, X. J.- H., Rakúska republika, a to na základe enumerovaných kritérií; a/ nepretržitého, resp. pravidelného žitia maloletého dieťaťa s matkou od júla 2020 na uvedenej adrese vo faktickom i vôľovom aspekte. Povinná ako osoba, ktorá do rozhodnutia vo veci samej o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, z titulu uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 28. mája 2021 č. k. 6CoP/14/2021-419, vykonáva dočasnú osobnú starostlivosť o maloletého. Maloleté dieťa vzhľadom na jeho vek je naviazané na osobu matky, resp. povinnú, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, a ktoré si na uvedenej adrese, resp. v mieste svojho súčasného pobytu vytvorilo ako rodinné, tak i sociálnej väzby v rámci navštevovania predškolského zariadenia, susedských väzieb so svojimi rovesníkmi a v rámci prirodzenej sociálnej interakcie maloletého v primeranom okruhu bydliska matky v intencii jej interakcie pri realizácii „dočasnej“ starostlivosti o maloletého. Maloletý od septembra 2020 navštevuje predškolské zariadenie v Rakúskej republike. Avšak, ani zohľadnenie „COVID“ situácie nie je schopné relevantne oslabiť vyššie prezentovaný záver, nakoľko v konkrétnom prípade je potrebné zohľadniť dlhodobé časové hľadisko (cca 2 roky), od kedy je maloletý na území Rakúskej republiky, kedy aj pri zohľadnení dočasných obmedzujúcich opatrení v rámci prevádzok predškolských zariadení na území Rakúskej republiky, nemožno konštatovať, že by maloleté dieťa v rozhodnom období uvedené zariadenie vôbec nenavštevovalo. Naopak, maloletý je vo veku, kedy aj pomerne kratšie časové úseky v rámci sociálnej interakcie v predškolských zariadeniach sú spôsobilé založiť, resp. etablovať sociálne väzby maloletého dieťaťa, a teda z pohľadu maloletého utvoriť stále sociálne prostredie. Odvolací súd dodáva, že za rozhodné obdobie (cca 2 roky), v rámci ktorého maloletý nebol zaradený do predškolského zariadenia na území SR, ak aj určité väzby v tomto smere mal, tieto sa prirodzene uplynutím rozhodného obdobia spretrhali, resp. zanikli. b/ Maloleté dieťa ovláda na svoje pomery základy nemeckého jazyka, pričom má byť zaradený od septembra 2022 do vzdelávacieho procesu na základnej škole v mieste svojho terajšieho bydliska (Rakúska republika). c/ Nakoľko maloleté dieťaťa je naviazané na matku, ktorá nad maloletým vykonáva do rozhodnutia vo veci samej dočasnú osobnú starostlivosť, odvolací súd vzhliadol aj na dôvody, pre ktoré sa povinná presťahovala na adresu terajšieho pobytu. V tomto smere nemal odvolací súd z vyjadrenia matky, ako aj z výsledkov vyššie explikovaných lustrácií registrov za preukázané, že by usadenie sa povinnej na adrese terajšieho pobytu malo len dočasný charakter. Holá skutočnosť, že povinná vykonáva prácu u slovenského zamestnávateľa na území SR, ešte samo o sebe neneguje záver odvolacieho súdu o zámere povinnej trvalo sa usadiť na území Rakúskej republiky, nakoľko aj z vyjadrení povinnej nespochybniteľne vyplýva, že svoju prácu vykonáva ako pendler, pravidelne dochádzajúc na územie SR z adresy svojho terajšieho pobytu (Rakúskej republiky). Na základe uvedených kritérií, zohľadňujúc individuálnu povahu prejednávanej veci, dospel odvolací súd k záveru, že došlo aj k naplneniu ďalšej podmienky, a to, že maloleté dieťaťa sa usadilo na adrese svojho terajšieho pobytu (A. XX U.. X/X, X. J.- H., Rakúska republika). V štvrtom rade mal odvolací súd za preukázané, že oprávnený ako nositeľ opatrovníckeho práva, v čase rozhodovania odvolacieho súdu, nepodal žiadosť o návrat maloletého dieťaťa na príslušné orgány členského štátu, do ktorého bolo dieťaťa premiestnené, pričom tak neurobil do jedného roka odvtedy, ako sa dozvedel, resp. mohol dozvedieť o mieste pobytu dieťaťa, t. j. minimálne od 23. februára 2021.

39. Sumarizujúc vyššie uvedené, dospel odvolací súd k záveru, že v zmysle čl. 10 písm. b) bod i) Brusel IIa došlo ku kumulatívne splneniu podmienok pre založenie obvyklého pobytu maloletého dieťaťa na adrese; A. XX U.. X/X, X. J.- H., Rakúska republika.

40. V zmysle vyššie uvedených dôvodov odvolací súd konštatuje, že ak súd prvej inštancie konanie zastavil a vyslovil, že v prejednávanej veci nemá právomoc konať a rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, rozhodol vecne správne, preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

41. Odvolací súd v súlade § 52 CMP rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).